

«ΠΟΙΟΙ και Τι ΕΙΜΑΣΤΕ;»

Γεγονότα όπως αυτά που σημειώθηκαν στη γραμμή αντιπαράταξης στη Δερύνεια, στο κατεχόμενο Κουρδιστάν, ακόμη στη Σεβάστεια της Μ. Ασίας τον Ιούλιο του 1993 όταν Σουνίτες Τούρκοι παρέδωσαν στις φλόγες ξενοδοχείο όπου διέμεναν αριστεροί Τούρκοι που θα συμμετείχαν σε εκδήλωση Αλεβιδών, επιθέσεις κατά αντιφρονούντων, αιματηρά επεισόδια σε εκδηλώσεις για την εργατική Πρωτομαγιά ή την κουρδική εορτή Νεβρούζ, πογκρόμ σε βάρος των Ελλήνων της Πόλης συνθέτουν ένα παζλ της πραγματικής εικόνας της Τουρκίας.

Αρκετοί δημοσιογράφοι και αρθρογράφοι καυτηριάζουν τα κακώς έχοντα. Καλούν την Τουρκία να αντιληφθεί πλέον ότι ο κόσμος άλλαξε και ότι η βαρβαρότητα δεν αποτελεί τρόπο επίλυσης διαφορών.

Σχετικό είναι και το άρθρο που δημοσιεύουμε σήμερα το οποίο ανήκει στον Αλί Μπαϊράμογλου που αρθρογραφεί στη Γενή Γιούζγιλ.

Να τι γράφει:

«Μήπως είμαστε οι αδίστακτοι Τούρκοι, το βάρβαρο και άγριο έθνος, όπως μας παρουσιάζουν κάποιοι στο εξωτερικό μετά τη δολοφονία του Ελληνοκυπρίου νέου επειδή ανέβηκε στον ιστό της σημαίας;

Μήπως είμαστε έθνος, που χωρίς να υπολογίζει κανένα, αποδεικνύει την ισχύ του όταν κάποιοι θελήσουν να προσβάλουν το σύμβολό του, όπως ισχυρίζονται κάποιοι στο εσωτερικό;

Σκοτώνεις κάποιον επειδή πάτησε το πόδι του στο έδαφος της πατρίδας σου,

**Του Αλή Μπαϊράμογλου
της Γενή Γιούζγιλ
Μεταφράζει: Σπύρος Αθανασιάδης**

πρόσβαλε τη σημαία σου επειδή είσαι γενναίος, παλικάρι ή σκοτώνεις κάποιον επειδή δεν γνωρίζεις άλλον τρόπο αντίδρασης εκτός από τη βία;

Κάποιοι λοιπόν, υποστηρίζουν το φόνο άσχετα αν υπάρχουν χίλιοι δυο άλλοι τρόποι και μέσα να αντισταθείς και να αντιδράσεις. Εγώ προσωπικά δεν ασπάζομαι τις θέσεις ούτε των μεν ούτε των δε. Είμαι περήφανος για την κοινωνία μου, το έθνος μου, τη σημαία μου αλλά, σίγουρα δεν είμαι ο άνθρωπος όπως θα ήθελε να περιγράψει η Τσιλέρ ούτε ο Σημίτης.

Πιστεύω στο δίκαιο αγώνα των Τουρκοκυπρίων και πιστεύω ότι το νεαρό Ελληνοκύπριο που θέλησε να ανεβεί στην ιστό, τον χρησιμοποίησαν κάποιοι για να στριμώξουν την Τουρκία στο διεθνές πεδίο. Πιστεύω ακόμη ότι ο νεαρός εκείνος έπρεπε να υποχρεωθεί να κατεβεί από τον ιστό. Το ότι δεν αντέδρασα έντονα στη δολοφονία του νεαρού δεν σημαίνει ότι χειροκροτώ ή εγκρίνω τη δολοφονία.

Δικαιούμαι να εξετάσω σε βάθος τη δολοφονία γιατί διεπράχθη από έναν επαγγελματία στον χειρισμό όπλων, άσχετα αν ο Ελληνοκύπριος νεαρός θα μπορούσε να φονευθεί και από ένα άτομο που δεν πολυκαταλαμβαίνει από όπλα αφού η απόσταση ήταν τόσο μικρή.

Δεν μπορώ να καταλάβω ποιοί και γιατί επέτρεψαν στους Τούρκους νεαρούς που κατά ομάδες πήγαν στο νησί από την Τουρκία και με ρόπαλα ενισχυμένα με καρ-

φιά υπεραμύνοντο των «συνόρων»;

Κανένας πάντως δεν παίρνει στα σοβαρά τις δηλώσεις Τούρκων και Τουρκοκυπρίων επισήμων ότι δηλαδή αν εκείνος ο Ελληνοκύπριος νεαρός δεν δολοφονείτο και τραυματιζέτο στο πόδι, την επομένη χιλιάδες Ελληνοκύπριοι θα επιχειρούσαν να παραβιάσουν τα «σύνορα».

Κάτι τέτοιες δηλώσεις οδηγούν τον άνθρωπο σε απαισιοδοξία τόσο από ανθρωπιστικής σκοπιάς όσο και από πολιτικής.

Αυτά όλα μπορούν να μετατρέψουν μια δίκαιη υπόθεση σε άδικη.

Γιατί Τουρκία βρίσκεται σε δύσκολη θέση ενώπιον του ΟΗΕ και της κοινής γνώμης της Δύσης; Γιατί οι διεθνείς οργανισμοί, ο ξένος τύπος δεν αναφέρεται σε προβοκάτσια;

Γιατί όλοι μιλούν για τις δυο δολοφονίες; Γιατί στο αποτέλεσμα δίνεται περισσότερη σημασία από ό,τι στα αίτια που το προκάλεσαν. Υπαίτιοι είμαστε εμείς και οι αδέξιοι χειρισμοί μας.

Εμείς στρέφουμε εναντίον μας το όπλο μας νομιζοντας ότι αποδεικνύουμε την αποφασιστικότητα μας. Δίνουμε ατού στην Ελλάδα. Εμείς μόνοι μας ενισχύσαμε και δώσαμε διεθνή χαρακτήρα στο θηρίο που λέγεται Ρ.Κ.Κ. (Κουρδικό Εργατικό Κόμμα). Τώρα δώσαμε ατού στη Συρία, το

Ιράν, την Ελληνοκυπριακή Διοίκηση, ακόμη και στις Η.Π.Α. που εκμεταλλεύεται το όλο θέμα.

Εσωτερικά μας θέματα μετατρέπονται σε διεθνή και μας δημιουργούν προβλήματα.

Όλη την ανικανότητα μας να επιλύσουμε τα προβλήματα την παρουσιάζουμε ως εθνικισμό και την προβάλλουμε: «Έτσι ενεργούν οι Τούρκοι και η τουρκική δημοκρατία εναντίον όσων αντιτίθενται των τουρκικών θέσεων και συμφερόντων».

Με ποιό όμως δικαίωμα κάποιοι υψώνουν τη σημαία του εθνικισμού αφού αυτή αποδεδειγμένα επιφέρει ηθικές και υλικές ζημιές;

Οι Ελληνοκύπριοι νέοι όσο φανατικοί και αν ήσαν, όσο εχθροί των Τούρκων και αν ήσαν δεν έπρεπε να φονευθούν επειδή ήταν πολίτες. Πρέπει πάντως να γνωρίζετε ότι άθελά τους πέτυχαν τον στόχο τους. Ξεσήκωσαν τον κόσμο.

Τις λάσπες που για 23 τώρα χρόνια προσπαθούμε να ξεφορτωθούμε, μας τις ξανάρριξαν πάνω μας.

Και ο στόχος τους επιτεύχθηκε επειδή κάποιοι από το εσωτερικό μέτωπο ενήργησαν λανθασμένα, προέβησαν σε λανθασμένες δηλώσεις.